

Pál és Szószthenész (1.) levele a Korinthoszban és mindenütt élő kihívot- taknak

Pál, Isten akaratából a Messiás Jézus meghívott kiküldöttje, és Szószthenész, a testvér, Isten kihívott *közösségének*, amely Korinthoszban van, a Messiás Jézusban *már elkülönítve* megszentelteknek, a meghívott szenteknek, mindazokkal *szorosán* együtt, akik a mi Urunk, a Messiás Jézus nevét *segítségül* hívják minden helyen, az övékén is és a mienkén: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Édesapánktól és az Úrtól, a Messiás Jézustól.

Mindenkor hálát adok az én Istenemnek értetek Isten kegyelme miatt, ami a Messiás Jézusban adatott nektek, mert mindenben meggazdagodtatok őbenne, minden kinyilatkoztatásban és minden ismeretben, pontosan ahogy a Messiás tanúbizonysága megszilárdult bennetek: olyannyira, hogy nem szűkölködtök *hátrányt szenvedve* semmilyen kegyelmi ajándékban, *miközben* várjátok a mi Urunk, a Messiás Jézus lelepleződését, aki meg is fog szilárdítani titeket a végezetig, *mint* feddhetetleneket a mi Urunk, a Messiás Jézus napján. Hú az Isten, aki által megtettetek hívva az Ő Fiának, a Messiás Jézusnak, a mi Urunknak a közösségébe.

Bátorítva kérlellek viszont titeket, testvérek a mi Urunk, a Messiás Jézus neve által, hogy mindnyájan ugyanazt mondjátok, és ne legyenek köztetek szét-húzások, hanem legyetek *teljesen* összeillesztve, ugyanabban a felfogásban és ugyanazon a véleményen.

Mert nyilvánvaló lett számomra felőletek, testvéreim, a „Kloéhoz tartozók” által, hogy viszálykodások vannak köztetek. Ezt pedig *azért* mondom, mert ki-ki azt mondja köztetek: én Pálhoz tartozom, én meg Apollóshoz, én meg Kéfászhoz, én meg a Messiáshoz. *Vajon* pártokra szakadt-e a Messiás? *Esetleg* Pál lett keresztre feszítve értetek? Vagy Pál nevében lettetek bemerítve? Hálás vagyok az Istennek, hogy közületek senkit sem merítettem be, csak Kriszpuszt és Gájuszt, nehogy valaki azt mondhasa, hogy *én* a magam nevében merítettem be. Még ugyan bemerítettem Sztefanász házanépét, egyébként nem tudok *arról*, hogy bárki mást bemerítettem *volna*. Mert nem bemeríteni küldött ki engem a Messiás, hanem örömhírt hirdetni, nem a beszéd bölcsességében, nehogy a Messiás keresztje kiüresedetté váljon.

Mert a kereszt Kinyilatkoztatása a pusztulásra jutóknak: *nevetséges* bolondság; viszont a megmenekülőknak, nekünk: Isten *csodás* ereje. Mert meg van írva: „Elpusztítom majd a bölcsék bölcsességét, és az értelmesek értelmét majd elvettem.” Hol *van* a bölcs? Hol *van* az írástudó? Hol *van* e világekorszak *szkeptikus* érvelője? Nem tette-e Isten bolondsággá e világrendszer bölcsességét? Mert míg az Isten bölcsességében a világrendszer nem ismerte meg a bölcsesség által az Is-

tent, *abban* lelte tetszését az Isten, *hogy* a közhírré tevés bolondsága által mentse meg a hívőket. Míg a zsidók is csodajelt kívánnak, a görögök is bölcsességet keresnek, addig mi a Messiást tesszük közhírré *mint* keresztre feszítettet (zsidóknak botrányt, görögöknek pedig bolondságot); maguknak pedig a meghívottaknak (zsidóknak is és görögöknek) a Messiást *mint* Isten *csodás* erejét és Isten bölcsességét *tesszük közhírré*. Mert az Isten bolondsága bölcsebb az emberekénél, és az Isten gyengesége erősebb az emberekénél.

Mert látjátok a ti meghívásokatok, testvéreim, hogy *köztetek* nincs sok bölcs a hústest szerint, nincs sok hatalmas, nincs sok előkelő származású? De a vilárendszer bolond dolgait választotta ki *magának* az Isten: hogy megszégyenítse a bölcséket; és a vilárendszer gyenge dolgait választotta ki *magának* az Isten: hogy megszégyenítse az erős dolgokat; és a vilárendszer alacsonyabb rendű és megvetett dolgait választotta ki *magának* az Isten, és a *jelen* nem levő dolgokat: hogy a *jelen* való dolgokat megszüntesse – *mégpedig azért*, hogy egy hústest se dicsekedhessen az Ő színe előtt.

Ti pedig Tőle vagytok a Messiás Jézusban, aki Istentől *elszakítva* vált számkra bölcsességgé, és *nem csak* megigazulássá, *hanem* megszentelődéssé és szabadulást hozó váltságdíjjá is: hogy amint meg van írva: „Aki dicsekszik, az Ūrban dicsekedjék!”

Én is, *amikor* eljöttem hozzátok, testvérek, nem a szólás vagy bölcsesség *lehangoló* fölnyével jöttem, *miközben* terjesztettem nektek az Isten tanúságtételét. Mert elhatároztam, hogy ne lássak mást bennetek, csak a Messiás Jézust, és őt *is mint* keresztre feszítettet. És én gyengeségben és félelemben és nagy rettegésben jelentem meg nálatok, és az én beszédem és *hírnökként való nyilvános* közhírré tevésem sem *az* emberi bölcsesség meggyőző szavaival *történt*, hanem a Szellem és a *csodás* erő *bizonyító* megnyilvánulásában: hogy a ti hitetek ne *az* emberi bölcsességben, hanem Isten *csodás* erejében *legyen*.

Bár szólunk bölcsességet a *hiánytalanul* tökéletesek között, de nem e világekorszak bölcsességét, sem e világekorszak elmúló főembereiét, hanem Istennek azt a titokban elrejtett bölcsességét szóljuk, amit előre elhatározott az Isten öröktől fogva, a mi dicsőségünkre: amit e világekorszak főemberei *közül* egy sem ismert meg, mert ha megismerték volna, akkor nem feszítették volna keresztre a dicsőség Urát. Ellenkezőleg, ahogy meg van írva: „Amiket szem nem látott és fül nem hallott, és az ember szívében fel sem merültek: azokat készítette Isten az őt szeretőknak.”

Ámde nekünk az Isten leleplezte az ő Szelleme által: mert a Szellem mindent kikutat, sőt, az Isten mélységeit is. Mert ki ismeri az emberek közül az ember dolgait, hacsaknem az ember szelleme, ami benne van? Ugyanígy, az Isten dolgait sem ismeri senki, hacsaknem az Isten Szelleme. Mi pedig nem a vilárendszer szellemét vettük át, hanem azt a Szellemet, amely az Istenből *van*, hogy meglát-

hassuk az Isten által *kegyelmesen* nekünk ajándékozott dolgokat. Ezeket is szóljuk, nem emberi bölcsesség tanult szavaival, hanem a Szent Szellemtől tanultakkal, szellemieket szellemiekhez hasonlítva.

De az *ösztöni érzéseit követő* lelki ember nem fogadja el az Isten Szellemének a dolgait, mert számára *mindezek csak* bolondság, és nem képes megismerni, mivelhogy *ezek csak* szellemi módon vizsgálhatók. A szellemi *ember* viszont mindent megvizsgál, őt azonban senki sem vizsgálja. Mert ki ismerte meg az Úr értelmét, aki „összerakhatná” őt? Mi viszont a Messiás értelmével rendelkezünk.

Testvérek, én nem is tudtam hozzátok *úgy* szólani, mint szellemiekhez, hanem *csak* mint hústestiekhez, mint a Messiásban kiskorúakhoz. Tejjel tápláltalak titeket és nem szilárd eledellel, mert azt még nem tudtátok volna *megemészteni*, de még most sem tudjátok, mert még hústestiek vagytok. Mert amíg féltékenység, civakodás és szakadások *vannak* köztetek, nem hústestiek vagytok-e és *nem* emberi módon jártok-e el? Mert amikor az egyik *azt* mondja, *hogy* én Pálé vagyok, a másik meg *azt, hogy* én Apollósé, nem hústestiek vagytok-e?

Kicsoda tehát Pál, vagy kicsoda Apollós? Csak *közvetítő*-segédek, akik által hittetek, mégpedig ahogy az Úr adta meg mindkettőnknek: én ültettem, Apollós öntözött, de az Isten adta a növekedést. Éppen ezért nem az ültető a valaki, sem az öntöző, hanem a növekedést adó Isten. Az ültető pedig és az öntöző egyek, mindkettő pedig a saját jutalmát fogja megkapni, az ő fáradozása alapján. Mert *mi* Istennek vagyunk *a* munkatársai, *ti pedig* Isten szántóföldje, Isten építkezése vagytok.

Az Isten kegyelme alapján, ami nekem adatott, mint bölcs építésvezető, alapzatot helyeztem le, de más épít rá. Azonban ki-ki fontolja meg, hogyan épít rá. Mert más alapzatot senki sem helyezhet le a *már* lefektetetten kívül, aki Jézus, a Messiás. Ha pedig valaki erre az alapzatra aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, szalmát épít rá: kinek-kinek a munkája nyilvánvalóvá fog válni, mert *az* a nap fogja megmutatni, mivel tűzben lepleződik le; és *azt, hogy* kinek-kinek a munkája milyen *minőségű*: a tűz fogja megpróbálni. Ha valakinek a munkája, amit ráépített, megmarad: jutalmat fog kapni. Ha valakinek a munkája porrá ég, kárt fog szenvedni. De ő meg fog menekülni, de úgy, mint tűzön át.

Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok, és az Istennek a Szelleme lakik bennetek? Ha valaki az Istennek a templomát megrontja, megrontja majd őt az Isten, mert az Istennek a temploma szent, ezek vagytok ti. Senki magát be ne csapja!

Ha valaki azt gondolja, hogy bölcs köztetek e világekorszakban, legyen bolonddá, hogy bölcsé lehessen. Mert e világrendszer bölcsessége bolondság az Isten előtt, mert meg van írva: „Aki megfogja a bölcséket az ő ügyeskedésükben.” Továbbá: „Az Úr ismeri a bölcséket fontolgatásait, hogy azok hiábavalók.” Tehát

senki se dicsekedjen emberekkel, mert minden a tiétek: akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár a világrendszer, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár az eljövendők, minden a tiétek, ti pedig a Messiásé, a Messiás pedig Istené.

Úgy tekintsen ránk az ember, mint a Messiás közszolgáira és Isten titkainak ügyintézőire. Egyébként pedig amit az ügyintézőkben keresnek, hogy mindegyikük *hűségesen* megbízhatónak találtassék. Számomra pedig a legkevesebb, hogy általatok legyenek megvizsgálva, vagy egy ember *által kitűzött* napon. Ellenkezőleg: én sem vizsgálom magamat. Mert semminek *sem* vagyok tudatában magamra *nézve*, mégsem ebben vagyok igazzá nyilvánítva. Az engem vizsgáló pedig *maga az Úr*.

Ezért idő előtt semmit se ítéljetek, amíg az Úr el nem jön, aki majd rá is világít a sötétség rejtegetett *dolgaira* és majd felismerhetővé teszi a szívek szándékait: és akkor a dicséret az Istentől lesz mindenkinek. Ezeket pedig, testvérek, miattatok alkalmaztam magamra és Apollósra, hogy rajtunk tanuljátok meg azt, hogy nem *szabad* azon túl okoskodni, *ami* meg van írva, hogy egyikőtök se fuvalkodjon fel az egyik érdekében a másikkal szemben.

Mert ki tesz téged különbbé? Mid van pedig, amit nem kaptál? Ha pedig *te is csak* kaptad, miért dicsekedsz úgy, *mintha* nem kaptad volna? Már jóllakatottak¹ vagytok, már meggazdagodtatok, tőlünk függetlenül *királyokként kezdtetek* uralkodni, és bárcsak valóban *elkezdtetek volna* uralkodni, hogy mi is veletek társuralkodhassunk.

Mert *úgy* vélem, hogy az Isten minket, a kiküldötteket legutolsókként mutogatott, mint halálra szántakat, hogy *cirkuszi* látványossággá váljunk a világnak, mind angyaloknak, mind embereknek. Mi bolondok *vagyunk* a Messiásért, ti pedig okosak a Messiásban. Mi gyengék, ti pedig erősek. Ti nagyra értékelték, mi pedig megvetettek. E mostani óráig éhezünk is, szomjazunk is, ruhátlankodunk is, bántalmaznak is, és *hajléktalanok módjára* bolyongunk. Fáradozunk is, *ahogy* tulajdon kezünkkel dolgozunk. *Amikor* szidalmaznak, *megáldva őket, ünneplően* jót szólunk. *Amikor* üldöznek, *felemelt fővel* elviseljük. *Amikor* gyaláznak, kérlelünk. Mint a világrendszer *eltakarított* hulladékai, mindenek söpredékévé lettünk *egész* mostanáig.

Nem azért írom ezeket, hogy megszegényítselek titeket, hanem mint szeretett gyermekeimet intelek, mert ha tízezer nevelőtök volna *is* a Messiásban, apátok viszont nincs sok, mert a Messiás Jézusban az örömhír által én nemzetelek titeket. Éppen ezért *bátorítva* kérlellek titeket: váljatok az én utánzóimmá. Emiatt küldtem hozzátok Timótheust, aki az én szeretett és *az Úrban hűséges* gyer-

¹ *Jóllakatott*: Pál itt egy szójátékot használ. Korinthosz városa nevének jelentése ógörögül 'Jóllakott', amely a görög *κορέννυμι* (e.: „korennümi”, jel.: 'jóllakik') szóból származik. Ennek szenvedő főnévi igenévi alakját alkalmazza itt Pál, ezzel is arra utalva talán, hogy a korinthosziak nem maguk érték el, hogy jóllaktak, hanem azt is „csak kapták”, mert Valaki Más lakatta őket jól.

mekem, aki emlékeztetni fog titeket az én útjaimra a Messiásban, ahogyan mindenütt tanítok a kihívottak minden közösségében.

Viszont mintha *több* menetelem nem lenne már hozzátok, némelyek úgy felfuvalkodtak. De hamar el fogok menni hozzátok, ha az Úr is akarja, és meg fogom ismerni a felfuvalkodottaknak nem a beszédét, hanem a csodás erejét. Mert nem beszédben áll az Isten királysága, hanem csodás erőben. Mit akartok? Vesszővel menjek hozzátok vagy szeretettel és a szelídség szellemével?

Mindenfelé hallani, hogy paráznság van köztetek, és pedig olyasféle paráznság, amelyet még a nemzetek között sem illetnek névvel: hogy valaki az apja feleségével él. Ti is felfuvalkodottak vagytok, és nem gyászoltatok inkább azon, hogy el kellene távolítani közületek azt, aki ezt a dolgot tette. Mert én (mint testileg távollévő, de szellemben jelenlévő) már ítéletet hoztam mint jelenlévő az ezt így véghezvivő felett a mi Urunknak, a Messiás Jézusnak a nevében, amikor ti és az én szellemem egybegyűltünk a Messiás Úr Jézus csodás erejével szorosán együtt: hogy átadjuk az ilyet a Sátán kezére a hústest halálos pusztulására, hogy a szellem megmenekülhessen az Úr Jézusnak a napján.

Nem szép a ti dicsekvésetek! Nem tudjátok, hogy egy kis kovász az egész tésztát kovászossá erjeszti? Ennek megfelelően takarítsátok ki teljesen a régi kovászt, hogy friss tésztává legyetek: mint ahogy kovásztalanok vagytok, hiszen a mi pászka-báránnyunk is miértünk lett feláldozva, a Messiás. Ezért ne régi kovászszal ünnepeljünk, se a rosszakarat és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és az objektív igazság kovásztalanságával.

Írtam nektek a levélben, hogy ne keveredjete össze paráznákkal, és nem általában ennek a világrendszernek a paráznáival vagy a haszonlesőivel vagy rablóival vagy bálványszolgálóival, mert akkor ki kellene mennetek a világrendszerből. Most viszont azt írtam nektek, hogy ne keveredjete össze olyannal, akit hábár testvérnek neveznek, az illető vagy parázna, vagy haszonleső, vagy bálványszolgáló, vagy szitkozódó, vagy részeges, vagy kizsákmányoló. Az ilyennel ne is egyeteket együtt! Mert mi dolgom is nekem a kintiek felett ítéletet hozni? Ti nem a bentiek felett hoztok ítéletet? A kintiek felett viszont az Isten fog ítéletet hozni. „És el fogjátok távolítani a nyughatatlan bajlódásokkal teli gonoszt magatok közül.”

Merészel közületek bárki, akinek a másik ellen panaszos ügye van, ítéletet hozatni az igazságtalanok előtt és nem a szentek előtt? Nem tudjátok, hogy a szentek a világrendszer felett fognak ítéletet hozni? És ha általatok van megítélve a világrendszer, talán alkalmatlanok vagytok a legkisebb dolgok ítélethozatalaira? Nem tudjátok, hogy angyalok felett fogunk ítéletet hozni? Nemhogy az élet dolgai felett! Ha tehát valóban vannak az élet dolgait illető ítélőszékeitek: a kihívottak közösségében a megvetetteket, ezeket ültetitek oda? Megszégyenítésül mondom nektek. Ennyire nincs köztetek bölcs egy sem, aki képes lenne ítélni az

ő testvérei között? Hanem testvér testvérrel *megy* ítéletet hozatni, mégpedig *a* hitetlenek előtt!

Ezért valójában már *az is* teljes veszteség köztetek, hogy *peres* ítéleteitek vannak egymással. Miért nem *hagyjátok* inkább, *hogy* igazságtalanul járjanak el *veletek*? Miért nem *hagyjátok* inkább, *hogy* megkárosítsanak? Ellenkezőleg, ti jártok el igazságtalanul és károsítotok meg, mégpedig testvéreket. Vagy nem tudjátok, hogy igazságtalanok Isten Királyságát nem fogják örökölni? Ne tévelyegjétek! Sem paráznák, sem bálványszolgálók, sem házasságtörők, sem nőies *férfiak*, sem férfiakkal hálók, sem tolvajok, sem haszonlesők, sem részegesek, sem szitkozódók, sem kizsákmányolók Isten Királyságát nem fogják örökölni. És ezek voltak néhányan, de *mindezt* lemostátok magatokról, sőt, *elkülönítve* meg lettetek szentelve, sőt, igazzá lettetek téve az Úr Jézusnak a nevében és a mi Istenünknek a Szellemében!

Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, de én nem kerülök a hatalma alá semminek. Az ételek a gyomor számára *vannak*, és a gyomor az ételek számára, de az Isten ezt is, amazokat is meg fogja szüntetni. A test² viszont nem a paráznaság számára *van*, ellenkezőleg: az Úr számára, és az Úr a test számára. Isten pedig az Urat is feltámasztotta: minket is *kiemelve* fel fog támasztani az ő *csodás* erejével. Nem tudjátok, hogy a ti testeitek a Messiás tagjai? *Miután* tehát elszakítottam a Messiás tagjait, megtehetem *őket* egy parázna nő tagjaivá? *Szó* sem lehet *róla*! Vagy nem tudjátok, hogy a paráznánővel egyesülő *férfi az vele* egy test? Mert kimondja *az Írás*: „Lesz a kettő egy hústestté.” De az Úrral egyesülő: *az vele* egy szellem. Futva meneküljétek a paráznaságtól! Minden bűn, amit ember ha megtesz, a testen kívül van, viszont a paráználkodó a saját teste ellen követ el bűnt. Vagy nem tudjátok, hogy a ti testeitek a bennetek *lakó* Szent Szellem temploma, aki Istentől a tiétek, és nem *a* magatokéi vagytok? Mert áron lettetek megvásárolva. Dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és a ti szellemetekben, amik az Istenéi!

Amik felől pedig írtatok nekem, helyes *dolog* az embernek asszonyt nem érinteni. De a paráznaságok miatt minden férfi éljen a maga feleségével, és minden nő éljen a saját férjével! A feleségnek a férj a házastársi kötelességét adja meg, de ugyanúgy a feleség is a férjnek! A feleség nem rendelkezik a saját teste *felett*, hanem a férje, de ugyanúgy a férj sem rendelkezik az ő teste *felett*, hanem a felesége. Ne fosszátok meg egymást *magatoktól*, hacsaknem egybehangzó *döntés-*

---

2 *Test*: A görögben két külön szó van a testre. A *σῶμα* (e.: „szóma”) az objektív alaki testet jelöli, ahol a hangsúly a test formai megjelenésén és használhatóságán van, erkölcsileg többnyire semleges jelentéssel. Olykor testületet, csoportosulást is érthetünk alatta, mint itt Pál teszi, hogy a parázna nővel egyesülő férfi az vele egy testületet, egy alakzatot, egy csapatot alkot. A *σάρξ* (e.: „szárx”) pedig a szubjektív érzéki, ragadozó, hús-vér ösztöntestet utal, erkölcsileg olykor negatív, romlott jelentéssel. Ebben a gondolatmenetben Pál egy kivétellel az alaki testre utal. A kivétel a bibliai idézet: „lesznek ketten egy hús-vér testté”, ahol az intim, érzéki egyesülésen van a hangsúly.

sel egy időszakra: hogy felszabadulhassatok a böjtre és az imádságra. Majd keljtek újra egybe³, hogy ne kísérthessen titeket a Sátán a ti zabolátlanságotok miatt. Ezt pedig engedményképpen mondom, nem rendeletként. Mert szeretném, ha minden ember úgy volna, mint magam is, viszont mindenkinek megvan a saját kegyelmi ajándéka Istentől: egyiknek így, másiknak úgy.

A házasság nélkülieknek és az özvegyasszonyoknak pedig *ezt* mondom: helyes *dolog* számukra, ha úgy maradhatnak, ahogy én is. De ha nem zabolázzák meg magukat, házasodjanak meg, mert jobb megházasodni, mint *most* égni.

A házásoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, *hogy* feleség férjttől el ne váljon (hogyha mégis elválik, maradjon házasság nélküli *asszony*, vagy béküljön ki a férjjel), és férj feleséget el ne bocsásson!

A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: ha valamelyik testvérnek hitetlen felesége van, és ez *az asszony vele* együtt jónak véli, *hogy* vele lakjon: ne bocsássa el őt! És az olyan asszony, *akinek* hitetlen férje van, és ez *a férfi vele* együtt jónak véli, *hogy* vele lakjon: ne bocsássa el őt! Mert meg van szentelve a hitetlen férj a feleség által, és meg van szentelve a hitetlen feleség a férj által, különben a ti gyermekeitek tisztátalanok lennének, most pedig szentek. De ha a hitetlen elválik, váljon el: az ilyen *esetekben* nincs rabszolgaság alá vetve a testvér vagy a testvérnő. Ugyanakkor minket *háborúmentes* békességre hívott az Isten. Mert mit tudod, *te* feleség, hátha megmented a férjet? Vagy mit tudod, *te* férj, hátha megmented a feleséget?

Egyébként pedig mindenkinek ahogy kiosztotta az Isten, mindenkit ahogy elhívott az Úr, úgy éljen; és az összes kihívott *közösségben* így rendelkezem: Körülmetélten lett valaki elhívva? Ne húzzon rá *semmit*! Körülmetéletlenül lett valaki elhívva? Ne metélkedjen körül! A körülmetélés *nem ér* semmit és a körülmetéletlenség *sem ér* semmit, csak Isten parancsolatainak *a* megtartása⁴. Mindenki abban az elhívásban maradjon, amiben el lett hívva. Rabszolgaként lettél elhívva? *Ez* ne neked okozzon gondot! (Ugyanakkor, ha szabaddá is válhatsz, inkább élj *a lehetőséggel*!) Mert az Úrban elhívott rabszolga az Úr felszabadítottja, és hasonlóan: a szabadként elhívott a Messiás rabszolgája. Áron lettetek megvásárolva: ne váljatok emberek rabszolgáivá! Mindenki amiben el lett hívva, testvérek, abban maradjon meg az Isten mellett.

---

³ *Keljtek újra egybe*: szószerint: „újra együtt jöjjetek össze”. A görög *συνέρχομαι* (e.: „szünerkholmáj”) ige alapvetően azt jelenti, hogy ‘összejönni’, de ez a szó az ‘egybekelés’ egy szépítő megfogalmazása is (eufemizmus). A jelentés pontosítása érdekében az igét egy kifejezés előzi meg: *ἐπὶ τὸ αὐτὸ* (e.: „epi to auto”, jel.: ‘együtt’), ami azt jelenti, hogy ‘együtt’. Emiatt lett az ‘egybekelés’ jelentéssel lefordítva.

⁴ *Megtartása*: az eredeti *τήρησις* (e.: „térészisz”) szó megfigyelést és őrizetben tartást, börtönt is jelent, ezzel utalva arra, hogy a parancsolatok megtartása során legyünk olyan figyelmesek, mint ahogyan a börtönőr is megfigyeli és őrzi a foglyait.

A szűzleányok felől pedig rendeletem *az Úrtól* nincs, véleményt viszont nyilvánítok, mint *aki* irgalomban részesültem *az Úrtól*, *hogy hitelreméltó hűséges hívő*⁵ legyek. Azt tartom tehát helyesnek a beállt kényszerhelyzet miatt, hogy helyes az embernek úgy lennie, *ahogy van*: Feleséghez vagy kötve? Ne keress feloldást! Fel lettél oldva *a* feleségtől? Ne keress feleséget! Ha pedig meg is házasodnál, nem követsz el bűnt, és ha megházasodna a szűzleány, nem követ el bűnt, csak nyomorúságuk lesz a hústestben az ilyeneknek, én pedig titeket kíméllek. Azt viszont mondom, testvérek, *hogy ez az időszak* le van rövidítve.

Továbbá *az van*, hogy a feleséggel rendelkezők is *úgy* legyenek, mint nem rendelkezők, a sírók is mint nem sírók, az örülők is mint nem örülők, a vásárlók is mint *a javakat* meg nem tartók, és az ezzel *a világrendszerrel* élők mint *az azzal* vissza nem élők: mert letűnőben van ennek a világrendszernek az alakzata.

Azt szeretném pedig felőletek, *hogy figyelemelterelő* gondok nélkül legyetek. A házasság nélküli *férfinak* az Úr dolgaira van gondja, hogyan legyen tetszésére az Úrnak. A házasnak pedig a világ dolgaira van gondja, hogyan legyen tetszésére az asszonynak. Különbözik az asszony és a szűzleány: a házasság nélkülinek az Úr dolgaira van gondja, hogy szent legyen mind testében és szellemében, a házasnak pedig a világ dolgaira van gondja, hogyan legyen tetszésére a férjnek. De ezt a ti magatok hasznára mondom, nem *azért*, hogy *csapdaként* hurkot vessek elétek, hanem az ékesség és az Úrnak *való* zavarásmentes odaszántság érdekében.

Ha pedig valaki a maga szűz *jegyeseivel* szemben éktelenkedésnek tartja *azt*, ha *szenvedélyében* túl lenne egy ponton, és így elkerülhetetlenül megtörténik *a dolog*: tegye meg, amire vágyik, nem vétkezik, házasodjanak össze! Aki viszont szilárdan megáll a szívében (*mert* nincs *nemi* kényszere, hatalma viszont van a saját vágya felett), és úgy ítélte meg az ő szívében, hogy a maga szűz *jegyését úgy* hagyja, helyesen teszi. Ezért aki kiházasítja, helyesen teszi, aki pedig nem házasítja ki, még kiválóbban teszi.⁶

A feleség törvényileg kötve van annyi időre, *ameddig* él az ő férje, ha azonban az ő férje elhunyna, szabaddá válik megházasodni *azzal*, akivel akar, *de* csak az Úrban. Boldogabb viszont, ha úgy marad, az én véleményem szerint. *Azt* gondolom viszont, *hogy* én is Isten Szellemével rendelkezem.

A bálványáldozati húsok felől pedig tudjuk, hogy mindnyájunknak van ismerete. Az ismeret felfuvalkodottá tesz, *az önzetlen* szeretet pedig felépít. Ha pedig bárki *azt* gondolja, *hogy* bármit *is* tud, *még* semmit sem ismert meg *úgy*, ahogy ismerni kell. Ha pedig valaki *önzetlenül* szereti az Istent, *azt* Ő is ismeri.

---

⁵ *Hitelreméltó hűséges hívő*: A görög πιστός (e.: „pisztosz”) hívót, hitelest és hűségest egyaránt jelent. Mindezt így együtt az Úrtól kapott irgalom teszi lehetővé a számunkra.

⁶ A fordítás alapjául Bruce W. Winter: *Pubertás vagy szenvedély? A vitás περιπαλιος az 1Korintus 7:36-ban* c. munkája szolgált. Az angol nyelvű tanulmány elolvasható itt:

https://legacy.tyndalehouse.com/tynbul/Library/TynBull_1998_49_1_05_Winter_1Cor7_Puberty.pdf

A bálványáldozati húsok evése felől tehát tudjuk, hogy nincs bálvány a világrendszerben, és hogy *nincs* senki más Isten, csak Egy. Mert ha vannak is úgynevezett „istenek”, akár *az* égben, akár a földön, (ahogy van sok „isten” és sok „úr”), de számunkra *csak* egy Isten *van*: az Édesapa, akitől *van* a mindenség, és mi *is* őérte; és *csak* egy Úr: a Messiás Jézus, aki által *van* a mindenség, és mi *is* őáltala.

De nem mindenki *van meg ez* az ismeret, sőt némelyek a bálványhoz *kötődő* lelkiismerettel mind mostanáig *úgy* esznek, mintha bálványáldozati hús *lenne*, és az ő lelkiismeretük gyenge lévén beszennyeződik. *Egyébként* pedig az étel minket nem állít Isten mellé, mert ha eszünk, *akkor* sem bővelkedünk, ha nem eszünk, *akkor* sem szűkölködünk.

De figyeljete oda, nehogy ez a ti *önkényes* szabadságotok megütközéssé váljon a gyengélkedőknek. Mert ha valaki meglát téged, akinek van ismerete, egy bálványtemplomban evéshez telepedve: nem fog ennek a gyengén levőnek a lelkiismerete a bálványáldozati húsok evésére épülni? És tönkremegy a gyengélkedő testvér a te ismereted miatt, akiért a Messiás meghalt! *Azzal* pedig, *hogy* így követtek el bűnt a testvérek ellen és ráverték az ő gyengélkedő lelkiismeretükre, a Messiás ellen követtek el bűnt! Éppen ezért, ha egy *ilyen* étel elbuktatja az én testvéret, *akkor én* semmiképp sem ennék húst soha, nehogy az én testvéretem elbuktassam.

Nem vagyok kiküldött? Nem vagyok szabad? Nemde a Messiás Jézust, a mi Urunkat láttam? Nem az én munkám vagytok ti az Úrban? Ha mások számára nem vagyok kiküldött, de számotokra bizony az vagyok, mert az én kiküldött voltomnak a pecsétje ti vagytok az Úrban.

Az én védőbeszédem az engem vizsgálatók számára ez: Vajon nincs szabadságunk *arra*, *hogy* együnk és igyunk? Vajon nincs szabadságunk *arra*, *hogy* egy testvérnő feleséget magunkkal vigyünk, mint *ahogy* a többi kiküldött is *teszi*, meg az Úr testvérei, meg Kéfás? Vagy csak nekem és Barnabásnak nincs szabadságunk *arra*, *hogy* ne dolgozzunk? Ki katonáskodik bármikor *is* a saját zsoldján? Ki ültet szőlőskertet, és annak a gyümölcsét nem fogyasztja? Vagy ki gondoz juhászként juhnyáját, és a juhnyáj tejét nem fogyasztja?

Vajon emberi módon mondom ezeket, vagy nemde a törvény is ezeket mondja? Mert a mózesi törvényben meg van írva: „Ne rakj szájkosarat a *malomban* cséplő ökrökre!” Vajon az ökrökre van gondja az Istennek? Vagy nem minden értelemben miattunk mondja ezt? Mert miattunk lett megírva, hogy reménységgel kell a szántónak szántania, és a cséplőnek az ő reménységéből reménységgel *kell* részesednie.

Ha mi számotokra a szellemi *dolgokat* vetettük, nagy *gond-e*, ha mi a ti hústesti *dolgaitokat* fogjuk learatni? Ha mások részesednek a ti javaitokból⁷, nem inkább mi? De mi nem éltünk ezzel a szabadsággal, hanem mindent elviselünk, nehogy bármiféle akadályt tegyünk a Messiás *Győzelmi* Jóhíre *elé*. Nem tudjátok, hogy a szent *dolgokat* végzők a szent helyről esznek, és az *áldozati* oltár körül forgolódnak az oltárról osztozkodnak? Az Úr is így rendelte a *Győzelmi* Jóhírt terjesztőknek, *hogy* a Jóhírből éljenek.

Én azonban semelyikkel *sem* éltem ezek közül. De nem *azért* írtam ezeket, hogy eképpen történjen velem, mert számomra becsületesebb meghalni, mint-hogy valaki az én dicsekvésemet üressé tehesse. Mert ha hirdetem a *Győzelmi* Jóhírt, nincs számomra dicsekvés, mivel kényszer nehezedik rám. Jaj pedig nekem, ha nem hirdetem a Jóhírt! Mert ha önként teszem ezt, jutalmat kapok, ha pedig nem önként, intézőséggel lettem megbízva. Mi tehát az én jutalmam? *Az*, hogy a Jóhír hirdetése *során* ingyenessé tehetem a Messiás Jóhírét annak érdekében, *hogy* ne éljek vissza az én szabadságommal a Jóhír által.

Mert *azzal*, *hogy* mindenkitől szabad vagyok, önmagamat mindenki számára rabszolgává tettem, hogy minél többeket megnyerhessek. És *olyan* lettem a zsidóknak, mint egy zsidó: hogy zsidókat nyerhessek meg; a törvény alattiaknak, mint egy törvény alatti: hogy törvény alattiakat nyerhessek meg; a törvény nélkülieknek, mint egy törvény nélküli (*miközben* nem vagyok törvény nélküli Istennek, hanem törvényes a Messiásnak), hogy törvény nélkülieket nyerhessek meg. A gyengéknek *olyan* lettem, mint egy gyenge: hogy gyengéket nyerhessek meg; mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmenthessek némelyeket. Ezt pedig a Jóhírért teszem, hogy annak részestársa lehessenek.

Nem tudjátok, hogy a stadionban futók ugyan mind futnak, de *csak* egy veszi át a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy megragadhassátok! Ámde minden *versenyben* küzdő mindenben megzabolázza magát: azok ugyan azért, hogy romlandó *győzelmi* koszorút vehessenek át, de mi *azért*, *hogy* romolhatatlant. Én ennek megfelelően úgy futok, mint *aki* nem bizonytalankodik, úgy bokszolok, mint *aki* nem a levegőt verdesi, hanem *a szem alá történő felütéssel* kiütöm az én testemet és rabszolgává teszem, nehogy *míg* másoknak hírnökösködöm, én magam alkalmatlanná váljak.

Nem szeretném pedig, *hogy* ti tudatlanok legyetek, testvérek, hogy a mi ősapáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át, és mindnyájan Mózesért merítkeztek be a felhőben és a tengerben; és mindnyájan ugyanazt a szellemi ételt ették, és mindnyájan ugyanazt a szellemi italt itták, mert egy szellemi, *őket* követő sziklából ittak, a szikla pedig a Messiás volt.

---

⁷ *Javaitokból*: Ugyanaz a görögben, mint a szövegkörnyezetben többször használt „szabadság” szó. Az *ἐξουσία* (e.: „ekszúszia”) jogot, szuverén hatalmat, lehetőséget, szabadságot és javakat egyaránt jelent.

Ugyanakkor legtöbbször nem lelte kedvét az Isten, mert elhullottak a pusztában.

Ezek pedig *szemléltető* képeinkké lettek arra nézve, *hog*y mi ne legyünk sóvárgó *szermesei* gonosz *dolgoknak*, ahogy ők is sóvárogtek. Bálványszolgálók se legyetek, ahogy közölük némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni és inni, és felkelt szórakozni.” Se ne paráználkodjunk, ahogy közölük némelyek paráználkodtak, és elestek egyetlen napon huszonháromezren. Se a Messiást ne tesztelgessük, ahogy közölük is némelyek tesztelgették, és a kígyók által elvesztek. Se ne zúgolódjatok, ahogy közölük is némelyek zúgolódtak, és elvesztek a pusztító által. Mindezek pedig *mint szemléltető* képek estek meg velük, de megírva a mi intésünkre lettek, akikhez a világkorszakok vége *már* érkezett.

Tehát aki úgy véli, *hog*y áll: meglássa, *hog*y el ne essen. *Elbukató* próbáztatás titeket *még* nem kapott el, hacsaknem emberi. De húséges az Isten, aki nem enged titeket feljebb próbáztatni *annál*, amire képesek vagytok, viszont el fogja készíteni a próbáztatással *szorosán* együtt a kiutat is, *hog*y azt képesek legyetek elviselni. Éppen ezért, szeretteim, futva meneküljétek a bálványszolgálástól!

Mint okos *emberekhez* szólok, ítéljétek meg ti, amit mondok: Az áldásnak a pohara, amit megáldunk: nemde közösség a Messiásnak a vérével? A kenyér, amit megtörünk: nemde közösség a Messiásnak a testével? Merthogy egy kenyér, egy test vagyunk sokan, mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk. Nézzétek a hústest szerinti Izraelt: az áldozatot evők nemde közösségben vannak az oltárral? Mit mondok tehát? *Hog*y *a* bálvány valami? Vagy *hog*y *a* bálványáldozati hús valami? Ellenkezőleg: *azt*, *hog*y amit a nemzetek áldoznak, démonoknak áldozzák és nem Istennek! Nem szeretném pedig, *hog*y ti a démonokkal kerüljétek közösségbe. Nem tudtok *az* Úr poharából *is* inni meg *a* démonok poharából *is*; nem tudtok *az* Úr asztaláról *is* részesedni meg démonok asztaláról *is*. Vagy féltékenyé tesszük az Urat? Erősebbek vagyunk nála?

Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, de nem minden épít. Senki *se* a magáét keresse, hanem ki-ki a másikat. Mindent, amit a húspiacon árulnak, *úgy* egyetek, *hog*y semmit sem kérdezősködtök lelkiismereti okokból, mert: „Az Úr a föld, és a teljessége annak.” Ha pedig valaki meghív titeket a hitetlenek közül, és el szeretnétek menni, mindent, amit elétek tesznek, *úgy* egyetek, *hog*y semmit sem kérdezősködtök lelkiismereti okokból. De ha valaki *azt* mondaná nektek: „ez bálványáldozati hús”, ne egyétek meg, amiatt, aki *ezt* tudtul adta, és lelkiismereti *okokból*, mert: „Az Úr a föld, és a teljessége annak.” Lelkiismeretről beszélek, de nem a sajátról, hanem a másikeről: mert mi céllal ítéli el az én szabadságomat *a* másik lelkiismerete? Ha pedig én kegyelemből részesedek *belőle*, mit gyaláznak engem azért, amiért én hálát adok? Éppen ezért akár esztek, akár isztek, vagy akármit *is* tesztek: mindent Isten dicsőségére tegyetek! Válgatok megütközést nem okozókká mind zsidóknak, mind görögök-

nek, mind az Isten kihívott *közösségének*, ahogy én is mindenkinek mindenben kedvében járok azzal, hogy nem keresem a magam hasznát, hanem a többiekét, hogy megmenekülhessenek. Válgatok *az* én utánzóimmá,⁸ éppen úgy, ahogy én is a Messiásé *vagytok!*

Azért viszont dicsérlek titeket, testvérek, hogy mindenben emlékeztek rám, és annak megfelelően, ahogyan átadtam nektek, a hagyományokat megtartjátok.

Azt pedig szeretném, *hogy* tudjátok, hogy minden férfinak a feje a Messiás, az asszonynak pedig feje a férfi, a Messiásnak pedig feje az Isten. Minden imádkozó vagy *isteni* szóvivőként szóló férfi, *aki* közben fején visel *valamit*, megszegyeníti az ő fejét. Viszont minden leplezetlen fejjel imádkozó vagy *isteni* szóvivőként szóló asszony megszegyeníti az ő fejét, mert egy és ugyanaz, *mintha* leborotválták volna. Mert ha egy asszony *feje* nincs lepellel befedve, nyíratkozzon is meg! Ha pedig *az* asszonynak szégyen megnyíratkozni vagy borotválnak lenni, fedje be lepellel *a* fejét! Mert míg *a* férfinak nem kell a fejét lepellel befednie Isten képmása és dicsősége lévén, addig *az* asszony *a* férfi dicsősége. Mert nem *a* férfi van *az* asszonyból, hanem *az* asszony *a* férfiből. Mert nem is *a* férfi lett az asszony miatt megalkotva, hanem *az* asszony *a* férfi miatt. Emiatt kell az asszonynak hatalom *jelét* viselnie a fején, az angyalok miatt. Ugyanakkor férfi sincs asszony nélkül, asszony sincs férfi nélkül *az* Úrban. Mert miként az asszony a férfiből *van*, ugyanúgy a férfi is az asszony által *van*, az egész pedig Istentől. Önmagatokban ítéljétek meg: illendő *dolog*-e asszonynak leplezetlenül az Istenhez imádkoznia? Vagy nem maga a természet is *arra* tanít titeket, hogy egyrészt, ha egy férfi megnöveszti a haját: ez számára gyalázat; másrészt, ha egy asszony megnöveszti a haját: ez számára dicsőség, mert a hosszú haj *az* öltözék pótlásaként adatott neki? Ha pedig valaki civakodást kedvelőnek tűnne, *az* ilyesmi nálunk nem szokás⁹, sem az Isten kihívott *közösségeinél*.

Amikor pedig ezt parancsolom, nem dicsérlek *titeket*, mert nem a hasznokra, hanem a károtokra gyűltök össze. Mert először is, *amikor* ti összejöttök a kihívottak *közösségében*, hallom, *hogy* szakadások vannak köztetek, és *ezt* valamilyen részben elhiszem. Mert szükséges, *hogy* klikkesedések is legyenek köztetek, hogy a kipróbáltak nyilvánvalóvá váljanak köztetek. *Amikor* tehát ti összejöttök, *hogy* együtt *legyetek*, az nem úri vacsora evés¹⁰, mert mindenki előre elveszi a saját vacsoráját az étkezéskor: és az egyik éhezik, a másik részeg. Mert talán nin-

⁸ *Utánzóimmá*: a μιμητής (e.: „mimétész”) olyan színész vagy költő, aki teljesen belebújik egy karakter személyiségébe, és azt leutánozva megtestesíti. A ‘mímel’ szavunk eredete.

⁹ *Az ilyesmi nálunk nem szokás*: szó szerinti: „nekünk ilyesféle szokásunk nincs”. A szokás (gör.: συνήθεια, e.: „szünétheia”) egész pontosan ‘együttélési szokás’ vagy ‘viselkedési szokás’. Használják még bensőséges kapcsolatra, ismerősök közti vagy családon belüli szokásokra, nyáj együtt legelésére, bevett nyelvhasználatra, megszokásra. Emiatt és az ‘ilyesféle’ jelentésű τοιοῦτος (e.: „toiótosz”) szó miatt a civakodást kedvelésre értendő, hogy „nálunk ez nem szokás”, „nem vagyunk ilyesmihez hozzászokva”. Míg a korábban szereplő hagyomány (gör.: παράδοσις, e.: „parádószisz”) az Istennel kapcsolatos dolgokra vonatkozik (itt a fej befedésére), addig az együttélési szokás az emberek egymás közt megszokott dolgaira (itt a civakodás kerülésére).

csenek házaitok az evésre és ivásra? Vagy megvetitek az Isten kihívott közösségét, és megszegényítitek a nincsteleneket? Mit mondjak nektek? Dicsérjelek titeket ebben? Nem dicsérlek!

Mert én az Úrtól vettem át, amit át is adtam nektek: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amikor *áruhással* át lett adva, vette a kenyeret, és *miután* hálát adott, megtörte, és *azt* mondta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem, ami helyettetek van megtörve: ezt tegyétek az én emlékezetemre!” Ugyanígy vette a poharat is a vacsorázás után, és *így* szólt: „Ez a pohár az új szövetség az én véremben: ezt tegyétek, akárhányszor csak isszátok az én emlékezetemre!” Mert akárhányszor csak eszitek ezt a kenyeret, és ezt a poharat isszátok: az Úr halálát terjesztitek, amíg csak eljön.

Azért, aki csak illetlen módon eszi ezt a kenyeret vagy issza az Úrnak a poharát, az Úr testének és vérének büntetőeljárása alatt lesz. Inkább vizsgálja meg az ember önmagát, és ily módon egyen a kenyérből és igyon a pohárból! Mert az illetlen módon evő és ivó ítéletet¹¹ eszik és iszik magának, mert nem ítéli különbözőnek az Úrnak a testét. Emiatt gyengék és betegek köztetek sokan, és hunynak el éppen elegenden. Mert ha *mindeközben* különbözőnek ítéltük volna önmagunkat a világrendszer¹⁰től, nem lettünk volna ítélet alatt. De amikor ítélet alatt vagyunk, az Úrtól kapunk *fenyítő* nevelést, nehogy a világrendszerrel együtt *mi is* kárhozható ítéletet kapjunk. Ezért testvéreim, étkezésre *történő* összegyűléseitek során várjátok meg egymást! Ha pedig valaki éhezik, otthon egyen, hogy ne ítéletre gyűljete össze!

A többi *dologról* pedig majd *akkor* rendelkezem, amikor megérkeztem.

A szellemi *dolgok* felől pedig testvérek, nem szeretném, hogy tudatlanok legyetek. Tudjátok, hogy *pogány* nemzetbeliek voltatok, *akiket* míg vittek a néma bálványok felé, *folyamatosan* félre voltatok vezetve. Ezért tudatom veletek, hogy senki Isten Szellemében szóló *nem* mondja Jézusról, hogy átkozott; és senki *sem* képes kimondani, hogy „Úr Jézus”, csakis a Szent Szellemben.

A kegyelmi ajándékokban pedig vannak szétoszthatóságok, de a Szellem ugyanaz. A segédkezésekben is vannak szétoszthatóságok, és az Úr ugyanaz. A

---

10 *Amikor tehát ... az nem úri vacsora evés*: más fordítás: „A ti együvé való összejöveletekkor tehát nincs úri vacsora evés”. A *κυριακὸν δεῖπνον* (e.: „küriakon deipnon”) jelentése ‘úri vacsora, úri lakoma’, ahol az *úri* azt jelenti, hogy ‘az Úrhoz tartozó, az Úrért végzett, az Úrhoz méltó’, stb; a *vacsora, lakoma* pedig egy ‘esti kiadás étkezést’ jelent.

11 *Ítélet, különbözőnek ítélni, ítélet alatt lenni, kárhozható ítéletet kapni*: a *κρίνω* (e.: „krínó”) szó igekötős és főnévi változatai, melyből a krízis szavunk is ered. A főnévi alak, az *ítélet* (gör.: *κρίμα*, e.: „kríma”) a jogi döntésre utal. A *különbözőnek ítélni* (gör.: *διακρίνω*, e.: „diakrínó”) egy érzelemdús, olykor megvitatással, harccal történő különválasztást jelent (Krisztus szimbolikus testét a profántól), vagy tudatos elkülönülést (az élő, kihívotti Test tagjaként a világrendszer¹⁰től). Az *ítélet alatt lenni* (a gör. *κρίνω* szenvedő alakja, e.: „krínó”) magát az objektív vizsgálati folyamatot jelenti. A *kárhozható ítéletet kapni* (a gör. *κατακρίνω* szenvedő alakja, e.: „katakrínó”) pedig a végérvényes elmarasztaló halálos ítéletnek a kimondását.

természetfeletti működésekben is vannak szétoszthatóságok, de az Isten ugyanaz, aki mindent mindenben működtet. De a Szellem megnyilvánulása kinek-kinek haszonra adatik. Mert az egyiknek a Szellem által bölcsesség *kinyilatkoztatott* beszéde adatik; a másoknak meg ismeret *kinyilatkoztatott* beszéde, ugyanazon Szellem szerint; a következőnek meg hit, ugyanabban a Szellemben; a másoknak meg gyógyítások kegyelmi ajándékai, ugyanabban a Szellemben; a másoknak meg *csodás* erők *természetfeletti* működései; a másoknak meg *Isten akaratának* szóvivőként való közlése; a másoknak meg szellemek megkülönböztetései; a következőnek meg nyelvek nemei; a másoknak meg nyelvek magyarázása. De mindezeket egy és ugyanaz a Szellem működteti, *ahogy* szétosztja egyénenként, kinek-kinek úgy, ahogy kívánja.

Mert ahogyan a test egyként létezik és sok taggal rendelkezik; és *fordítva*, az egy test minden tagja sok létére egy testként létezik: ugyanígy a Messiás is. Mert mi is mindnyájan egy Szellemben lettünk bemerítve egy testbe: akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Szellemmel lettünk megítatva. Mert a test sem egy tagként létezik, hanem sokként. Ha *azt is* mondaná a láb: „Mivel *én* nem kéz vagyok, nem a testből vagyok”, ennek ellenére vajon nem a testből van? És ha *azt is* mondaná a fül: „Mivel *én* nem szem vagyok, nem a testből vagyok”, ennek ellenére vajon nem a testből van? Ha az egész test *csak* szem, hol a fül? Ha az egész *csak* fül, hol az orr? Most viszont az Isten helyezte el a tagokat, egyenként mindegyiküket a testben úgy, ahogy akarta. Ha viszont az egész egy tag, hol a test? Most viszont noha sok a tag, egy viszont a test. A szem viszont nem mondhatja a kéznek, *hogy*: „Nincs rád szükségem”, vagy ismét: a fej a lábaknak: „Nincs rátok szükségem”, ellenkezőleg: sokkal inkább létszükségesek a testnek a gyengébbnek tűnő tagjai. És amiket a test becstelenebb *tagjainak* tartunk, azokat bőségesebb megbecsüléssel vesszük körül, és a *megjelenésre* formátlan *tagjaink* bőségesebb *szépítő* és formásító kezelést kapnak. Viszont a formás *tagjainknak* nincs szükségük *erre*. De az Isten *úgy* kapcsolta össze a testet, *hogy* a hátrányban levőknek bőségesebb megbecsülést adott, hogy ne lehessen szakadás a testben, hanem kölcsönös gondjuk legyen egymásra a tagoknak. És ha szenved egy tag: együtt szenvednek vele a tagok mind, ha *pedig* dicsőségben részesül egy tag: együtt örülnek vele a tagok mind. Ti pedig a Messiás teste vagytok, és tagok egyenként.

Akiket bizony el is helyezett az Isten a kihívottak *közösségében*: először kiküldötteket, másodsor *isteni* szóvivőket, harmadszor tanítókat, azután *csodás* erőket, majd gyógyítások kegyelmi ajándékait, segítségnyújtásokat, vezetések, nyelvek nemeit. Vajon mindnyájan kiküldöttek? Vajon mindnyájan *isteni* szóvivők? Vajon mindnyájan tanítók? Vajon mindnyájan *csodás* erők? Vajon mindnyájan rendelkeznek a gyógyítások kegyelmi ajándékaival? Vajon mindnyájan szólnak nyelveken? Vajon mindnyájan megmagyarázzák? Lelkesedjetekek buzgón pe-

dig a hasznosabb kegyelmi ajándékokért! És még egy mindent felülmúló utat mutatok nektek.

Ha az embereknek a nyelvein szólnék és az angyalokéin, *önzetlen* szeretetem pedig nem lenne, csörgő rézzé vagy zörgő cintányérrá váltam volna. És ha meg lenne *nekem az Isten akaratának* szóvivőként való közlése, és ismerném az összes titkot és az összes tudást, és ha meg lenne az összes hitem, úgyannyira, hogy hegyeket *lehetne vele* elmozdítani, szeretetem pedig nem lenne: *akkor is csak egy* semmi vagyok. És ha ételben szétozstanám az összes vagyonomat, és ha átadnám a testemet, hogy elégethessék, szeretetem pedig nem lenne: *mindez akkor sem* használ nekem semmit.

A szeretet hosszan tűr, jóindulatúan viselkedik. A szeretet nem buzog féltékenyen. A szeretet nem dicsekedik *önmagával*, nem fuvalkodik fel, nem viselkedik éktelenül, nem keresi a maga dolgait, nem gerjed gyorsan haragra, nem számítja fel a gonoszt, nem örül az igazságtalanság felett, viszont együtt örül a valóigazsággal. Mindent elviselve betakar, mindent elhisz, mindent remél, mindent eltűr hátrányba kerülve kitartással.

A szeretet sosem esik alább, viszont *Isten akaratának* a szóvivői közlései is meg lesznek szüntetve, a nyelvek is abba fognak maradni, az ismeret is meg lesz szüntetve, mert részlegesen ismerünk és részlegesen közöljük szóvivőként *Isten akaratát*. Amikor viszont eljön a *hiánytalanul* tökéletes, akkor a részlegesség meg lesz szüntetve: Amikor kiskorú voltam, kiskorúként szóltam, kiskorúként gondolkodtam, kiskorúként számígtattam, amikor viszont férfivá váltam, beszüntettem *az életemben* a kiskorúság dolgait. Mert pillanatnyilag *csak mintegy* fémtükör által homályosan látunk, akkor viszont színről-színre; pillanatnyilag *csak* részlegesen ismerem *a dolgokat*, akkor viszont *olyan* alaposan fogom majd ismerni, amilyen alaposan én is meg lettem ismerve. Most viszont marad *a* hit-remény-szeretet, ez a hármas. Ezek *közül a* legnagyobb pedig a szeretet.

Mintha üldöznétek, *úgy* hajszoljátok a szeretetet, ugyanakkor lelkesedjetekek buzgón a szellemiekért *is*, de leginkább *azért*, hogy *Isten akaratát* szóvivőként közölhessétek! Mert az *ismeretlen* nyelven szóló nem emberek számára szól, hanem az Isten számára, mert senki *sem* hallja *az értelmét*, hanem szellem által és számára¹² szól titkokat. Az *Isten akaratát* szóvivőként közlő pedig emberek számára szól építést és bátorító intést és megnyugtatót. Az *ismeretlen* nyelven szóló önmagát építi, de az *Isten akaratát* szóvivőként közlő a kihívottak *közösségét* építi.

12 *Szellem által és számára*: A görög nyelvtani szerkezet (részese eset) nem teszi egyértelművé a szellemmel való kapcsolat irányát. Jelentheti azt is, hogy „szellemmel szól titkokat (szellem által)”, de azt is, hogy „szellemhez szól titkokat (szellem számára)”. Ugyanaz a szerkezet, mint a „nem emberek számára szól, hanem Isten számára” esetében.

Azt viszont akarom, *hogy* mindnyájan szóljatok nyelveken, viszont még inkább, hogy szóvivőként közölhessétek *Isten akaratát!* Mert nagyobb a szóvivőként közlő, mint a nyelveken szóló, kivéve, ha megmagyarázhatja, hogy a kihívottak *közössége* épülést vehessen.

Most pedig testvérek, ha *mint* nyelveken szóló mennék hozzátok, mit fogok használni nektek, ha nem szólnék hozzátok vagy *a szellemi dolgok* leleplezésében, vagy ismeretben, vagy szóvivői közlésben, vagy tanításban? Még a lélektelen hangszerek *is*, akár fuvola, akár lant: ha nem adnak különbözőséget a hangjegyeknek, hogyan lesz felismerhető a fuvolajáték vagy a lantjáték? Mert ha a trombita is bizonytalan hangot ad, ki fog készülni harcra? Így ti is a nyelv által, ha nem érthető kinyilatkoztatást adtok, hogyan lesz felismerhető a szólás? Mert *ilymódon csak* „levegőbe szólók” lesztek.

Meglehet, *hogy a* hangoknak annyiféle neme van *a* világrendszerben, és egyikük sem jelentéstelen hang. Ha tehát nem ismerem a hangnak a *csodás* erejét, a szólónak barbár leszek, a „bennem szóló” is barbár *lesz*. Így ti is, mivel szellemek buzgó rajongói vagytok, a kihívottak *közössége* épülése érdekében *azt* keressétek, hogy *túlcsordulóan* bővelkedhessetek! Ezért a nyelven szóló imádkozzon *azért*, hogy megmagyarázhassa! Mert ha nyelven imádkozom, a szellemem imádkozik, de az értelmem gyümölcstelen.

Mi *következik* tehát *ebből?* Imádkozni fogok a szellem által és számára, de imádkozni fogok az értelem által és számára¹³ is. Pengetni fogok a szellem által és számára, de pengetni fogok az értelem által és számára is. Mert ha a szellemmel áldasz, a beavatatlan helyét betöltő hogyan fogja kimondani az áment a hálaadásodra? Hiszen nem tudja mit beszélsz. Te ugyan helyesen adsz hálát, de a másik nem épül. Hálát adok az én Istenemnek, *hogy* mindnyájatoknál többet szólok nyelveken! De a kihívottak *közösségében inkább* akarok szólni öt szót az értelmemmel, hogy másokat is tájékoztathassak, mint tízezer szót nyelven.

Testvérek, az érzelmi gondolkodás *tekintetében* ne váljatok gyermeteggé, hanem a gonoszságban váljatok kiskorúakká! Az érzelmi gondolkodás *tekintetében* váljatok tökéletesen felnőttekké! A törvényben meg van írva, hogy: „Más nyelvet *beszélőkkel* és más ajkakkal szólok majd ehhez a néphez, és így sem hallgatnak majd rám – *ezt* mondja *az Úr.*” Tehát a nyelvek jelölnek, nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek, a szóvivői közlés viszont nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek.

Azért, ha összegyűlik a kihívottak teljes *közössége* egy helyen, és mindenki nyelveken szól, és *közben* pedig beavatatlanok vagy hitetlenek jönnek be, nem *azt* fogják mondani, hogy őrvjöntök? Ha pedig mindenki *Isten akaratát* közli szóvivőként, és *közben* pedig bejön valamilyen hitetlen vagy beavatatlan, *akkor* minden-

---

13 *Szellem által és számára ... értelem által és számára:* lásd a 11. lábjegyzetet.

kitől rábizonyító feddésben részesül, mindenkitől átvizsgálást kap, és így az ő szívének a titkai nyilvánvalóvá válnak, és így arcra borulva hódol az Istennek, és elhíreszteli, hogy az Isten valóban bennetek van.

Mi következik tehát *ebből*, testvérek? Amikor összegyűltök, közületek kinek-kinek pengetéses éneke van, tanítása van, nyelven *szólása* van, leleplezéses *kijelentése* van, magyarázata van: minden épülésre történjen! Ha valaki nyelven szól, ketten vagy legfeljebb hárman *legyenek*, és egymás után, és egy magyarázza meg! Ha viszont nincs magyarázó, maradjon csendben a kihívottak *közösségében*! Ön-maga számára viszont szóljon, és az Isten számára! Az *isteni* szóvivők viszont ketten vagy hárman szóljanak, és a többiek különböztessék meg *az istentől kapottakat a többitől*. Ha viszont egy másik *ott* ülő kap leleplezést, az első maradjon csendben! Mert egyesével mindnyájan tudjátok *Isten akaratát* közölni szóvivőként, hogy mindenki tanulhasson és mindenki kaphasson bátorító intést. Mert a szóvivők szellemei alá vannak rendelve a szóvivőknek. Mert Isten nem a zűrzavaré, hanem a békességé, amint a szenteknek az összes kihívott *közösségében is*.

A ti asszonyaitok a kihívott *közösségekben* maradjanak csendben, mert nem *a* szólás van nekik megengedve, hanem *az* alárendelődés, ahogyan a törvény is mondja. Ha viszont tanulni akarnak valamit, otthon kérdezzék meg a saját férjüket, mert erkölcstelen szégyen asszonyoknak kihívott *közösségben* szólni. Vagy tőletek ment ki az Isten Kinyilatkoztatása? Vagy egyedül hozzátok érkezett meg?

Ha valaki azt gondolja *magáról*, hogy *isteni* szóvivő vagy szellemi *ember*: ismerje fel alaposan *azokról*, amiket írok nektek, hogy az Úr parancsolatai! Aki pedig tudatlan, legyen tudatlan!

Tehát, testvérek, lelkesedjete buzdón *Isten akaratának* szóvivőként való közlésére, és a nyelveken szólást se tiltsátok! Minden ékesen és rendben történjen!

Tudatom viszont veletek, testvéreim, a *Győzelmi* Jóhírt, amit jóhírként hirdetem nektek, amit elfogadva át is vettetek, amiben *kimozdíthatatlanul* meg is álltok, ami által meg is vagytok mentve, ha megtartjátok *mindazt*, amit kinyilatkoztatásban jóhírként hirdettem nektek, kivéve, ha hiába hittetek.

Mert elsősorban *azt* adtam át nektek, amit *én* is átvettem: hogy a Messiás meghalt a mi bűneink helyében az Írások szerint, és hogy eltemették, és hogy életre kelt a harmadik napon az Írások szerint, és hogy megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. Azután megjelent több, mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a többség megmaradt *mind* mostanáig, néhányan viszont *már* el is hunytak. Azután megjelent Jakabnak, majd a kiküldötteknek mind. Viszont mindegyikük után mintegy koraszülöttnek, megjelent nekem is. Mert én vagyok a legkisebb a kiküldöttek *közül*, aki nem vagyok elég *jó arra*, hogy kiküldöttek nevezzenek, mivel üldöztem az Isten kihívott *népét*. De Isten kegyelméből vagyok ami vagyok,

és az ő irántam *való* kegyelme nem lett hiábavaló, hanem mindnyájukat felülmúlva fáradoztam, de nem én, hanem az Isten velem *levő* kegyelme. Tehát akár én, akár ők: *mi* így hírnökösködünk, és *ti* így hittetek.

Ha viszont a Messiásról *úgy* hírnökösködnek, hogy a halottak közül életre kelt, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása? Ha viszont nincs halottak feltámadása, a Messiás sem kelt életre! Ha viszont a Messiás sem kelt életre, akkor hiábavaló a mi közhírré tevésünk, viszont hiábavaló a ti hitetek is! *Mi* viszont az Isten hamis tanúinak is bizonyulunk, mert *úgy* tanúskodtunk az Isten felől, hogy életre keltette a Messiást – akit nem keltett életre, ha *a* halottak csakugyan nem kelnek életre! Mert ha *a* halottak nem kelnek életre, a Messiás sem kelt életre! Ha viszont a Messiás nem kelt életre, hasztalan a ti hitetek: még bűneitekben vagytok! Akkor azok is elvesztek, *akik* a Messiásban hunytak el. Ha csak ebben az életben van reménységünk a Messiásban, szármalmasabbak vagyunk minden embernél!

Mostanra viszont a Messiás *már* életre kelt *a* halottak közül: az elhunytak első termése lett! Mert mivel ember által *van* a halál, ember által *van a* halottak feltámadása is. Mert ahogyan az Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy a Messiásban is mindnyájan meg fognak elevenedni. Viszont ki-ki a saját hadrendjében: első termés a Messiás; azután a Messiáshoz tartozók az ő eljövetelekor; majd a vég, amikor átadhatja a Királyságot az Istennek és Édesapának, amikor eltörölhet minden fejedelemséget és hatalmasságot és erőt.

Mert szükséges neki királyként uralkodnia, amíg nem „teheti minden ellenségét az ő lábai alá”. *Az* utolsó ellenség, *ami* el lesz törölve, *az* a halál. Mert „mindent alárendelt az ő lábai alá”. Amikor pedig azt mondja, hogy „minden alá van rendelve”, nyilvánvaló, hogy a neki mindent alárendelőn kívül. Amikor pedig már minden alá lett rendelve neki, akkor maga a Fiú is alárendelődik majd a neki mindent alárendelőnek, hogy az Isten lehessen minden mindenben.

Amúgy *meg* mire tesznek majd szert a halottak helyett bemerítkezők, ha a halottak egyáltalán nem kelnek életre? Minek is merítkeznek be a halottak helyett? Mi is minek veszélyeztetjük magunkat minden órában? Naponként meghalok, *mondom ezt* a mi „dicsekvésünkre”, ami nekem a Messiás Jézusban van, a mi Urunkban. Ha *csak* ember módjára küzdöttem *mint gladiátor* a vadállatokkal Efezuszban, mi hasznom *van abból*? Ha a halottak nem kelnek életre, *akkor* ehetünk és ihatunk, mert holnap *úgyis* meghalunk.

Ne tévelyegjete! Nemes erkölcsi szokásokat megrontanak gonosz társaságok. Józanodjatok ki *az* igaz mivoltnak megfelelően, és ne kövessetek el bűnt! Mert némelyeknek „isteni tudatlanságuk” van, megszégyenítésetekre mondom!

„De”, mondja majd *erre* valaki, „hogyan kelnek életre a halottak, és milyen testtel jönnek elő?” Te értelmetlen, amit vetsz, nem elevenedik meg, amíg meg

nem halhat. És amit vetsz, nem a leendő testet veted, hanem csupasz gabonaszemet, esetleg búzáét vagy valami másét. Az Isten pedig *úgy* ad annak testet, ahogyan akar, és mindegyik magának a saját testét. Nem minden hústest ugyanaz a hústest, hanem más az emberek hústeste, meg más a jószágoké, meg más a halaké, meg más a szárnyasoké. És *vannak* mennyei testek, és *vannak* földi testek, de eltérő a mennyeieknek a *ragyogó* dicsősége, és eltérő a földieké. Más dicsősége *van a* napnak és más dicsősége *a* holdnak, és más dicsősége *a* csillagoknak, mert csillag csillagtól eltér dicsőségben.

Így *van* a halottak feltámadása is: elvetik romlandóságban, életkre kel romolhatatlanságban; elvetik gyalázatban, életre kel dicsőségben; elvetik gyengeségben, életre kel *csodás* erőben; elvetik *mint ösztöni érzékeit követő* lelki test, életre kel *mint* szellemi test. Van lelki test és van szellemi test.

Így is van megírva: „Lett az első ember (Ádám) élő lélekké”, az utolsó Ádám megelevenítő szellemmé. De nem a szellemi az első, hanem a lelki: *csak* azután *jön* a szellemi. Az első ember földből *való*, porból lett; a második ember, az Úr: mennyből *való*. Amilyen a porból lett, olyanok a porból lettek is, és amilyen a mennyei, olyanok a mennyeiek is. És ahogyan viseltük a porból lettnek a képét, viselni fogjuk a mennyeinek a képét is. Ezt pedig kimondom, testvérek, hogy hústest és vér Isten Királyságát képtelen örökölni, a romlandóság sem örökli a romolhatatlanságot.

Íme, titkot mondom nektek: nem mindnyájan fogunk elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni. Hirtelen, *egy* szempillantásban, az utolsó trombitára, mert trombita fog szólni, és a halottak életre fognak kelni romolhatatlanul, és mi más-sá leszünk. Mert szükséges ennek a romlandónak felöltöznie romolhatatlanságot, és ennek a halandónak felöltöznie halhatatlanságot. Amikor pedig ez a romlandó már felöltözte *a* romolhatatlanságot, és ez a halandó már felöltözte *a* halhatatlanságot, akkor majd beteljesedik a Kinyilatkoztatás, ami meg van írva: „El lett nyelve a halál a győzelemben!” „Halál, hol a te fullánkod? Alvilág, hol a te győzelmed?” A fullánkja a halálnak pedig a bűn, az ereje a bűnnek pedig a törvény. Hála pedig az Istennek, a nekünk a győzelmet a mi Urunk, a Messiás Jézus által adónak!

Azért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, mozdíthatatlanok, túlcsoordulók az Úr munkájában mindenkor, *hiszen* tudjátok, hogy a ti fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.

A szentek számára *történi* gyűjtés felől pedig ahogyan Galácia kihívott *közöségeinek* rendeltem, úgy tegyetek ti is! A szombat-hetek első napján ki-ki közületek önmagánál tegyen *félre* felhalmozással bármit, amiben *jól van dolga*, mert jó út adatott neki: hogy ne akkor történjenek a gyűjtések, amikor megjöttem! Amikor pedig megjelentem *köztetek*, akiket miután alaposan megvizsgáltatok *a* levelek által, azokat útnak fogom indítani, *hogy* elvigyék a ti kegyelmeteket Jeruzsálembe. Ha pedig méltó lesz, *hogy* én is elmenjek, velem együtt fognak menni.

El fogok pedig jönni hozzátok, miután Makedónián átmentem, mert Makedónián átmegegyek. Lehet azonban, *hogy* majd nálatok maradok, vagy át is telelek, hogy ti kísérjeteek engem utamra, ahová csak megegyek. Mert nem akarlak titeket most *csak* átutazóban látni, hanem remélem, *hogy* valamennyi időt maradhatok nálatok, ha az Úr megengedi. Efeszoszban pedig pünkösdig maradok. Mert kapu nyílt nekem: nagy és működőképes, és az ellenségek is sokan *vannak*.

Ha pedig megjött Timótheus *hozzátok*, meglássátok, hogy félelem nélkül le-hessen nálatok, mert az Úr munkáját végzi, mint én is. Tehát senki *sem* vetheti meg őt, hanem kísérjétek őt útjára békességgel, hogy eljöhessen hozzám, mert várom őt a testvérekkel.

Apollós testvér felől pedig, sokszor kértem őt, hogy menjen el hozzátok a testvérekkel, de semmiképpen sem volt akarat¹⁴ *arra*, hogy most elmenjen, de el fog menni, amikor lesz szabadideje.

Legyetek éberek, álljatok meg a hitben, viselkedjeteek férfiként, erősödjeteek meg! Minden *dolgotok önzetlen* szeretetben történjen!

Kérlek pedig titeket, testvérek, tudjátok Sztefanász házáról, hogy *ők* Akhája első termése, és a szentek szolgálatára rendelték magukat: hogy alárendelnétek magatokat az ilyeneknek, és minden *velük* együtt munkálkodónak és fáradozó-nak?

Örülök viszont Sztefanász, Fortunátosz és Akhaikosz eljövételének, mert a ti hiányotokat *ők* töltötték be, mert megpihentették az én szellememet és a tiéteket. Ismerjéteek el azért az ilyeneket! Üdvözölnek titeket az ázsiai kihívottak *összessége*. Sokszor köszönt titeket az Úrban Aquila és Prizkácska, az ő házuknál *levő* kihívott *közösséggel* együtt. Üdvözölnek titeket a testvérek mindnyájan. Üdvözöljéteek egymást szent csókkal!

Az üdvözetlet a saját kezemmel: Páléval.

Ha valaki nem szereti *kölcsönös szeretettel* a Messiás Úr Jézust, legyen átkozott! Maranata! A Messiás Úr Jézus kegyelme veletek! Az én *önzetlen* szeretetem mindnyájatokkal a Messiás Jézusban!

A korinthusiaknak,
első levél,
íratott Filippiből,
kézbesítve Sztefanász, Fortunátusz, Akháikusz és Timótheus által.

---

14 *Akarat*: Pál nem határozza meg a személyt, hogy kinek az akarata: ezzel nyitva hagyja, hogy Apollós, Isten, a testvérek vagy csak a körülmények „akarata” nem volt meg.